

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 813. Usque Ad Annum 859

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117867

§. 33. Concilium Parisiense.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66103](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66103)

præfatione dicat, Capitularia Auctoritate Sæculum IX.
 Papæ fuisse confirmata, id solum de Ca- A. C. 846.
 pitularibus Carolomanni, de quibus ipsi
 in hoc loco sermo est, accipiendum.

§. XXXIII.

Concilium Parisiense.

Lotharii Imperatoris & fratrum ipsius *Ann. Fuld.*
 discordiam pejus accendit Dynastæ
 cujusdam, cui nomen Gisalbertus, Regis
 Caroli Vasalli, temeritas, qui anno octin-
 gesimo quadragesimo sexto raptam
 Ermingardem Lotharii filiam matrimo-
 nio sibi jungere ausus est. Credidit Lo-
 tharius, non solum Carolo Auctore hoc
 facinus perpetratum, sed etiam Ludo-
 vicum Germanicum consensisse. Ludo-
 vicus quidem suspicionem hanc facile di-
 luit, sed fratrum animos reconciliare non
 potuit. Itaque Lotharius, ut Carolo vi-
 cem redderet, restitutionem Ebbonis in
 Sedem Remensem moliri cœpit, uno an-
 no postquam ordinatus fuisset Hincma- *Flod. III.*
 rus, quem Carolo addictum sciebat. *hist. c. 3.*
 Quamobrem petiit a Sergio Papa litte-
 ras, in quibus depositionem Ebbonis de-
 nuo ad examen vocari juberet, obtinuit-
 que, ut Papa scriberet epistolam ad Ca-
 rolum, in qua jubebat, ut Gundebaldum
 Archiepiscopum Rothomagensem cum
 quibusdam Episcopis Regni sui, & Hinc-
 marum mitteret Treviros, ubi conveni-
 rent

Sæculum IX. rent cum Legatis Romanis. Idem Papa
 A. C. 847. Gundebaldo & Hincmaro per litteras
 significavit.

Cum Rex Carolus minime e re sua fore existimaret, si Episcopis Regni sui potestatem faceret eundi Treviros, locum in Ditione Lotharii positum, ubi plena libertate non gauderent, postquam Legati Papæ advenerunt, Gundebaldus Concilium Parisiis celebrandum indixit, atque datis litteris Ebbonem & Papæ Legatos illo convocavit. Ipse Gundebaldus illo cum suis Suffraganeis se contulit; quo etiam Venilo Archiepiscopus Senonensis, Landranus Turonensis & Hincmarus Remensis cum suis Suffraganeis venerunt. Landranus erat Archiepiscopus Turonensis senior, cui, cum Sedi suæ renunciasset, Ursmarus anno octingentesimo trigesimo sexto successerat. His Præsulibus Parisiis decima quarta Februarii, anno octingentesimo quadragesimo sexto, Indictione decima, id est, anno octingentesimo quadragesimo septimo secundum nostram numerandi rationem, nam ipsi annum in Festo Resurrectionis auspicabantur, congregatis, nec Ebbone nec quisquam ipsius nomine adfuit, & ne quidem litteris datis absentiam excusavit. Tunc vero Gundebaldus alique hujus Synodi Episcopi datis litteris ei significarunt, ipsi interdictum esse, quidquam

Vid. Coint.
 836. n. 58.
præf. Conc.
Meld. v. obs.
Labbe to. 8.
Conc.

quam ad occupandam Sedem Remensem moliri, aut ob hanc causam ulli hominum molestum accidere, donec coram Episcopis secundum Papæ Sergii mandatum Canonice fuisset iudicatus. Ebbo non respondit, & annis adhuc quinque, quibus superstes fuit, nunquam amplius vel ab aliquo Concilio, vel a Sacra Sede restitui petiit.

In hoc Concilio Parisiensi Episcopi ultimam manum Canonibus, a se Meldisense Junio anno octingentesimo quadragesimo quinto conscriptis, apposuerunt, & Præfationem composuerunt, in qua queruntur, se toties & frustra Regem & Principes fuisse exhortatos, ut ad reformationem Reipublicæ & Ecclesiæ incumberent. Dicunt, præsentibus calamitatibus & præcipue continuis Normannorum incursionibus admonitionum suarum contemptum puniri. Tunc etiam a Patribus petiit Paschasius Abbas Corbejensis, ut Literæ Ludovici pii & Lotharii confirmarentur, quo Monasterio huic liberam electionem, & potestatem de Bonis suis decernendi conservaret. Item, ut confirmarentur Literæ Regis Caroli, qui se illius Cœnobii Tutorem dicebat. Concessit Concilium, quod petebat, addito hujus Monasterii insigni elogio, quod a foundationis suæ tempore Sacræ Regulæ statuta exacte servas-

Sæculum IX.

A. C. 847.

to. 7. Cons.

p. 1818.

ibid. p. 1848.

Sæculum IX. servasset. Actis hujus Confirmationis
A. C. 847. subscripserunt Episcopi viginti quinque,
 inter quos sunt tres Metropolitanæ, Hincmarus, Gundebaldus & Venilo. Reliqui
 iidem ferme sunt, quorum nomina post
 Synodum Meldensem leguntur.

§. XXXIV.

Paschasius Abbas Corbejensis.

Sup. Lib.
XLVII.

§. 33.
Mabil. to. 6.
Act. p. 125.
Id. n. 16.

Marculf. II.
form. c. 24.

43. Sup.
XXXIX.

§. 28.

Paschasius Ratbertus Abbatiali potestate Monasterium Corbejense ab anno octingentesimo quadragesimo quarto gerebat, Diaconatus Ordine insignitus; nec enim unquam, sicut etiam Ludovicus Abbas S. Dionysii, ad altiorem ascendit. Illo igitur tempore, quo Abbas erat, Librum suum de Evcharistia Regi Carolo tradidit, loco munusculi, quod in majoribus Festis Principibus offerri mos erat, ut, cum de formulis Marculfi sermo mihi esset, notavi. Ratbertus igitur a Rege invitatus, Donum istud protulit, sperans, Opus suum eo magis utile futurum, quo magis in lucem emitteretur. Liquet etiam, illo usque nulli disputationi ansam dedisse.

Aliquamdiu priusquam Abbas esset Paschasius Tractatum scripserat de partu Virginis, cujus scriptionis hæc fuit occasio. Ratramus, ejusdem Cœnobii Corbejensis Monachus, cum audivisset, doceri in Germania, Jesum Christum non
 sicut